

Hodnocení diplomové práce

Katedra Teologické a sociální etiky TF JU

Název: **Etická vhodnost a správnost projektu Adopce na dálku**

Autorka: **Vladimír Duba**

Diplomová práce, s názvem „Etická vhodnost a správnost projektu Adopce na dálku“, je pojednána na 81 stranách formátu A4, včetně seznamu literatury a abstraktu. Práce je členěna do čtyř hlavních částí a na část teoretickou a praktickou. Rozsah jednotlivých částí je nevyvážený. Autor nesprávně čísluje, staví na stejnou úroveň s hlavními částmi nezbytné součásti každé práce (závěr, seznam literatury...). Úvod přehledně uvádí do tématu a jeho zpracování. Na str. 8 je nesrozumitelná věta: Stěžejním bodem se stala....

V první kapitole autor představuje současnou Indii z politického, kulturního a náboženského hlediska. Naplnit tento záměr se mu daří přiměřeně. Autor postupuje při představování vybrané země (teritoria) systémově a cíleně, nezahluje čtenáře zbytečnými detaily. Čtenář má možnost, na základě předložené charakteristiky, proniknout do rozmanité a diferencované kultury popisované země. Má možnost pochopit základní východiska a pohledy na člověka, jakož i problémové skutečnosti, které jsou pro pochopení vhodnosti a správnosti projektu Adopce na dálku, zacíleného na tuto zemi, důležité. Autorovi je snad možné u této části vytknout jen nepřesnost v jednom konkrétním údaji. Na str. 10 uvádí, že křesťanů jsou v Indii 2%, aby pak na straně 15 hovořil o 4 % populace.

Ve druhé kapitole autor prezentuje projekt Adopce na dálku a jeho realizaci v Indii. Jedná se o krátké přiblížení podstatných údajů, které jsou s tímto projektem spojené. Kdo je jeho provozovatelem, jaké jsou jeho cíle, zkušenosti s ním aj. Autor se v této části dopouští jedné věcné nepřesnosti. Na straně 25 píše, že „Sdružení česká katolická charita...navazuje na dvoutisíciletou tradici křesťanského sociálního učení.“ Správně má být uvedeno: křesťanské sociální praxe. Křesťanské sociální učení je termín, kterým se obecně označuje tradice sociálního učení církve, prezentované sociálními encyklikami.

Ve třetí kapitole, která je z pohledu zaměření práce stěžejní, se autor zaměřuje na projekt Adopce na dálku z teologicko-etického hlediska. Zatímco první dvě kapitoly jsou spíše popisné, tato kapitola nabízí kritickou reflexi vybrané problematiky. Autor přitom postupuje poměrně sebevědomě, ovšem ne zcela systémově. Autor nejdříve metodicky správně přibližuje svůj záměr a postup. Objasňuje pojmy – vhodnost a správnost – podle kterých chce projekt Adopce na dálku hodnotit. Následně nabízí krátkou reflexi o vhodnosti a správnosti metod sociální práce na základě dvou metodologických přístupů, u kterých autor poukazuje na jistou provázanost. Nedá se ovšem souhlasit s první větou uvedenou v této části (str. 41). Tím, že byla vytržena z původního kontextu a zasazena do kontextu nového, se stává nepřesnou a zavádějící. Touto částí autor jakoby vyčerpá svůj repertoár, aniž by přinesl objasňující odpověď na otázku po vhodnosti a správnosti zmiňovaného projektu. Snaží se sice v kontextu pozic sociálního učení církve o jeho reflexi. Je to však reflexe, po mém soudu, roztříštěná bez jednotící linie. Čtenáři není zcela jasné označení části 3.3.3 Situační etika, navíc bez toho, že by autor diferencoval rozličná pojetí, která jsou tímto slovním spojením označována. Čtenář sice tuší, co asi chce autor zmíněnou částí vyjádřit, ve skutečnosti se mu to ale nedaří.

Ve čtvrté kapitole nabízí autor osobní zkušenost s projektem Adopce na dálku. Tato část je jakýmsi krátkým epilogem (4 strany), který se svým rozsahem nedá srovnávat s částmi předchozími. Autor zde dokladuje potřebnost a oprávněnost reflektovaného projektu Adopce na dálku.

V závěru se autor snaží o souhrn probrané problematiky a formulování výstupů své práce. Uváděné závěry nemají vždy reálnou oporu v autorově předloženém textu.

Celkově se dá říct, že práce má určitou kvalitu, hlavně první a částečně druhá část. Práce má dobrou stylistickou úroveň a vcelku dobrý odkazový aparát. Rozsah použité literatury je však malý. Autor ale pracuje i s cizojazyčnými zdroji. Práci **doporučuji k obhajobě** (navrhuji velmi dobře)!

České Budějovice 24.4. 2010


doc. Jindřich Šraj, Dr. theol.